

گروه‌های آموزشی بارزترین بخش در ساختار تشکیلاتی دانشگاه‌ها هستند که موقفیت، پیشرفت و کارایی دانشگاه‌ها به عملکرد آنها وابسته است و لذا ضروری است که رتبه‌بندی دانشگاه‌ها از گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها آغاز شود. در این پژوهش براساس یک رویکرد آمیخته و در بخش کیفی از طریق مطالعات کتابخانه‌ای، تحلیل محتوای اسناد، مصاحبه نیمه ساختاریافته با خبرگان، متخصصان، مدیران نظام آموزش عالی و اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، ابتدا مدل مفهومی رتبه‌بندی تدوین و سپس به روش گروه کانونی، مورد اعتباریابی قرار گرفت.

گروه آموزشی در این پژوهش بهمثابه یک سیستم در نظر گرفته شده که عناصر آن عبارت است از: درونداد، فرآیند، برونداد و پیامد. بدین ترتیب، با بررسی و جمع‌بندی نتایج، برای عامل درونداد، چهار ملاک اعضا هیئت علمی، پذیرفته شدگان، فضاهای کالبدی، امکانات و تجهیزات و مدیریت و راهبری با مجموعاً ۲۹ نشانگر، برای عامل فرآیند، سه ملاک یاددهی - یادگیری، به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات و ارزشیابی پیشرفت تحصیلی مجموعاً با ۱۶ نشانگر، برای عامل برونداد، چهار مؤلفه انتشار مقاله و کتاب، انجام طرح‌های پژوهشی، ثبت اختراع، کسب جوايز و عضويت در مجتمع علمي و زمان تحصيل و معدل دانش آموختگان با مجموعاً ۲۱ نشانگر و برای عامل پیامد، سه ملاک ادامه تحصيل دانش آموختگان، اشتغال و کارآفریني دانش آموختگان و اثرگذاري علمي و تحصصي با ۸ نشانگر به دست آمد و مدل مفهومی رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی مشخص گردید. در انتهای اين پژوهش با استفاده از جدول مقایسات زوجي، ميزان اهميت هر يك از عامل‌ها، ملاک‌ها و نشانگرها به روش تحليل سلسه مراتبي (AHP) تعين شد.

■ واژگان کلیدی:

دانشگاه، گروه آموزشی، رتبه‌بندی، سیستم، روش تحلیل سلسه مراتبي

طراحی مدل رتبه‌بندی گروه‌های

آموزشی

مورد مطالعه: دانشگاه‌های دولتی ايران

محمود ابوالقاسمي

دانشيار دانشگاه شهيد بهشتى

mabolghasemi60@gmial.com

رحيم صفری فارفار

دكتري رشته برنامه‌ریزی توسعه آموزش عالي دانشگاه شهيد بهشتى

safari Rahim@yahoo.com

عبدالرحيم نوهابراهيم

استاد دانشگاه خوارزمي

naveh20001@yahoo.com

قصود فراستخواه

دانشيار مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالي

m_farasatkhan@irphe.ir

مقدمه و بیان مسئله

اگر بخواهیم شروعی برای رتبه‌بندی دانشگاه‌ها تعیین کنیم شاید بتوان گفت ضرورت رتبه‌بندی با جریان انبووه‌سازی آموزش عالی و دغدغه‌های مردم و مالیات‌دهندگان آغاز شده است. به بیان دیگر دغدغه‌های حساب‌پس‌دهی، نظارت بر نحوه عملکرد مدیریت و افزایش کارایی درونی و بیرونی دانشگاه‌ها، زمینه‌ها و اهمیت نظری توجه به رتبه‌بندی را به وجود آورده است. رتبه‌بندی می‌تواند برای عرضه کنندگان و متقاضیان، اطلاعات مطلوبی جهت تصمیم‌گیری فراهم سازد و اطلاعات لازم را برای تخصیص منابع کمیاب دولت و جامعه در اختیار تصمیم‌گیران دولتی و بخش خصوصی قرار دهد. مبنای نظری رتبه‌بندی دانشگاه براساس اصول رقابت آزاد گذاشته شده است. (صفری فارفار، ۱۳۹۱ به نقل از مهرعلیزاده و دیگران، ۱۳۸۸)

۸۲

از ضرورت رتبه‌بندی در آموزش عالی می‌توان به رقابت درون‌مرزی و برون‌مرزی بازارهای تقاضا‌محور آموزش عالی؛ رقابت ملی، منطقه‌ای و جهانی بین پژوهشگران و دانشجویان دانشگاه‌های رتبه‌بندی شده؛ اهمیت اطلاع‌رسانی دقیق به مخاطبان و مشتریان و علاقه‌مندان آموزش عالی؛ ایجاد زمینه‌های لازم برای تبدیل شدن به قطب علمی در منطقه و جهان اسلام؛ ایجاد تسهیلات لازم در جهت نیل به اهداف سند چشم‌انداز ۱۴۰۴؛ تغییر در نگرش به کیفیت آموزش عالی در کشور بهدلیل اعتباری خشی بین‌المللی؛ و بالا بردن میزان اعتماد دانشجویان و والدین به دانشگاه‌های اعتبارسنجی شده اشاره کرد.

از طرفی دیگر احکامی که در اسناد بالادستی آموزش عالی از جمله قانون برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و نقشه جامع علمی کشور مشخص شده است، انجام رتبه‌بندی دانشگاه‌ها را ضروری می‌نماید که به‌طور خلاصه مواد قانونی آن به صورت زیر است:

- استقرار نظام جامع نظارت و ارزیابی و رتبه‌بندی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی. (قانون برنامه پنجم توسعه، فصل دوم، ماده ۱۵، بند دو)
- طراحی نظام کارآمد برای نظارت و ارزیابی و استقرار نظام‌های جامع رتبه‌بندی و تصمیم‌کیفیت نهادهای علمی، فناوری و نوآوری (نقشه جامع علمی کشور، اقدامات ملی، بند ۱۱، راهبرد کلان ۱).

امروزه انتخاب دانشگاه مناسب یکی از مهم‌ترین تصمیمات برای دانش‌آموزان و والدین آنها برای شکل‌گیری زندگی آینده خود است. با توجه به افزایش علاقه به تنوع

و تحرک در دانشجویان و رقابت بین دانشگاه‌ها، رتبه‌بندی دانشگاه برای اهالی ذیربط مانند دانشگاه‌ها، دانشجویان، والدین، دولت، صنعت و کسب و کار اهمیت زیادی دارد.
(گوک‌گز و آتماجا^۱، ۲۰۱۷)

در سطح بین‌المللی نیز با بحث و مقوله جهانی شدن، همه کشورها به‌سوی نظامی واحد و جهانی با ارزش‌ها و فرهنگ خاص خود فراخوانده شدند. این عامل در سطح جهانی باعث شده است که نظام‌های رتبه‌بندی جهانی ایجاد شود و سیستم‌های دانشگاهی را بر مبنای کیفیت‌های آموزشی رتبه‌بندی کنند. رتبه‌بندی دانشگاه‌ها ابزار رایج برای ارزیابی نتایج مؤسسات دانشگاهی است. (زاکو^۲ و دیگران، ۲۰۱۶) محققان و مؤسسه‌سات دانشگاهی برای ارزیابی عملکرد خود نیاز به ارزیابی و رتبه‌بندی دارند. (قریانی و دیگران، ۲۰۱۷) رتبه‌بندی دانشگاه‌ها معمولاً نتایج خود را به عنوان جداول لیگ با تأکید بیشتر بر نمرات و موقعیت‌های نهایی ارائه می‌دهد، نمرات نهایی براساس شاخص‌های وزنی است که داده‌های اولیه و پردازش اینها در دسترس عموم نیستند. (پیرو و سایورتسن^۳، ۲۰۱۶) امروزه سیستم‌های رتبه‌بندی متعددی در جهان وجود دارند که دانشگاه‌های کشورها را در سطح ملی یا بین‌المللی مقایسه و رتبه‌بندی می‌کنند. از مشهورترین رتبه‌بندی‌های بین‌المللی می‌توان به دو سیستم رتبه‌بندی دانشگاه‌شانگ‌های و نشریه آموزش عالی تایمز اشاره کرد.

رتبه‌بندی فرایندی است که با رویکردی مقایسه‌ای براساس ملاک‌ها و شاخص‌های معینی جایگاه رتبه‌ای هر یک از دانشگاه‌ها را به صورت کلی (همه‌جانبه) یا براساس ابعاد معین دانشگاهی در سطوح ملی، منطقه‌ای یا بین‌الملل تعیین می‌کند. (فراستخواه، ۱۳۸۷) در تعریف یونسکو آمده است «رتبه‌بندی و جدول‌های لیگ، فنونی هستند که رتبه‌بندی مقایسه‌ای سازمان‌ها را بر حسب عملکردشان نشان می‌دهند. مهم‌ترین هدف از رتبه‌بندی ارائه اطلاعات درباره کیفیت برنامه‌ها یا سازمان‌های مورد نظر به صاحب‌نظران، مصرف‌کنندگان و سیاستگذاران علاقمند است». (محمد و همکاران، ۱۳۸۴)

با وجود این همواره رتبه‌بندی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی با نقدهایی نیز روبرو بوده است. از جمله نقدهایی که به رتبه‌بندی دانشگاهی می‌شود این است که رتبه‌بندی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی تصویری بسیار کلی از وضعیت دانشگاه ارائه می‌کند.

1. Gökgöz & Atmaca

2. Zarco

3. Piro & Sivertsen

به عبارت دیگر ممکن است دانشگاه‌ها در مؤلفه‌های مختلف و در کیفیت دانشکده‌ها و گروه‌های آموزشی مختلف با هم تفاوت‌های اساسی داشته باشند. از این‌رو در این پژوهش واحدهای کوچک‌تر دانشگاه یعنی گروه‌های آموزشی مورد بررسی قرار گرفته و مدلی برای رتبه‌بندی آنها ارائه خواهد شد. با این کار قضاوت در خصوص گروه‌های آموزشی درون یک دانشگاه و همچنین در بین گروه‌های متجانس دانشگاه‌های مختلف امکان‌پذیر شده و با دقت بالاتری صورت پذیرفته و اطلاعات دقیق‌تری برای مدیران آموزش عالی، مدیران دانشگاهی، اعضای هیئت علمی، دانشجویان و سایر علاقمندان در تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری فراهم خواهد گردید.

«گروه‌های آموزشی» به عنوان کوچک‌ترین بخش دانشگاهی و بارزترین بخش در ساختار تشکیلاتی دانشگاه‌ها هستند، که موفقیت، پیشرفت و کارایی دانشگاه‌ها به عملکرد آنها وابسته است و عملکرد اثربخش در سطح گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها مهم‌ترین منبع و کلید بهبود کارایی دانشگاه‌ها و نظام آموزش عالی است و همچنین با توجه به تجانس و ارتباط نزدیک‌تر گروه‌های آموزشی به لحاظ ماموریت، رسالت، اهداف و... ضروری است که رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی نیز شکل بگیرد. از طریق شکل‌گیری صحیح و اصولی رتبه‌بندی براساس گروه‌های آموزشی و تجزیه و تحلیل کارکرد کوچک‌ترین واحد سازمانی دانشگاه، می‌توان گفت که گروه‌های آموزشی ضعیف‌دیگر نمی‌توانند در پشت گروه‌های آموزشی قوی در دانشکده و دانشگاه‌پنهان شوند و بهنوعی عدالت و رقابت در سطح گروه‌های آموزشی، دانشکده‌ها و دانشگاه‌های کشور بوجود خواهد آمد.

با توجه به موضوع تحقیق و آنچه گفته شد، این تحقیق بر آن است تا به شناسایی مؤلفه‌های رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها پرداخته و در ادامه مدل رتبه‌بندی مبتنی بر گروه‌های آموزشی دانشگاه‌های دولتی کشور را براساس معیارها و مؤلفه‌های مختلف طراحی و تدوین نماید.

مبانی نظری

به طور کلی دانشگاه‌ها شاخص اصلی پیشرفت یک کشور محسوب می‌شوند و موجبات رقابت پویای یک کشور را در منطقه و جهان فراهم می‌کنند. بنابراین، تقویت کیفیت آموزش عالی اساس همکاری‌های علمی بین‌المللی و تقویت کشورها در رقابت‌های

منطقه‌ای و جهانی است. گسترش آموزش عالی بیش از هر چیز نشان‌دهنده خواسته مردم برای کسب علم در جهت بهبود زندگی خود و دیگر افراد جامعه است، اما آموزش عالی در ایران هیچ‌گاه منطبق با نیازهای جامعه گسترش نیافته است. در پاره‌ای موارد، رشته‌هایی مشاهده می‌شوند که در جامعه کاربردی ندارند و آنها یکی که کاربرد دارند کیفیت خوبی ندارند. این موضوع در کنار رشد اقتصادی پایین، موجبات بیکاری تعداد بسیاری از دانشآموختگان دانشگاهی را فراهم کرده و کیفیت آموزش عالی را تحت تأثیر قرار داده است. یکی از دلایل اصلی کاهش کیفیت آموزش عالی، عدم افزایش و رشد اعضای هیئت علمی توانا در کنار افزایش کمی دانشجویان بوده است. به طوری که قبل‌آنیز ذکر شد، راه چاره این معضل تنها و تنها ایجاد سازمان‌هایی از بیرون وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و همچنین وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی است که این سازمان‌ها وظیفه ارزیابی دانشگاه‌ها را به‌عهده گرفته و آنها را هر ساله براساس معیارها و استانداردهای بین‌المللی رتبه‌بندی کرده و به امر نظارت و کنترل و ارزیابی دانشگاه‌ها بپردازند. (آراسته، ۱۳۸۵)

رتبه‌بندی آموزش عالی در اسناد بالادستی

در حال حاضر در کشورمان اسناد بالادستی زیادی وجود دارد، به‌طوری که در هر حوزه می‌توان به اسناد بالادستی آن حوزه استناد کرد. در حوزه آموزش عالی و بهویژه بحث رتبه‌بندی، اسناد بالادستی مهمی چون نقشه جامع علمی کشور و قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران وجود دارد که با همت مسئولان نظام تهیه شده و اجرای آن ضامن پیشرفت کشور خواهد بود.

نقشه جامع علمی کشور به‌عنوان یک مجموعه جامع، هماهنگ، پویا و آینده‌نگر در این خصوص به موارد ذیل اشاره نموده است:

- طراحی نظام کارآمد برای نظارت و ارزیابی و استقرار نظام‌های جامع رتبه‌بندی و تضمین کیفیت نهادهای علمی، فناوری و نوآوری با تأکید بر حفظ حقوق متقاضیان و شفافسازی و رونق بازار عرضه و تقاضا؛ (اقدام ملی ۱۱ از راهبرد ملی ۶ و از راهبرد کلان ۱).

- لحاظ نمودن میزان رفع نیازهای جامعه در شاخص‌های رتبه‌بندی مراکز تحقیقاتی و دانشگاهی و نظام انگیزشی پژوهشگران و فناوران؛ (اقدام ملی ۷ از راهبرد ملی ۲ و از راهبرد کلان ۷).

قانون برنامه پنجم ساله توسعه جمهوری اسلامی ایران به عنوان پنجمین مجموعه برنامه میان مدت طی سال های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۴ توسط دولت وقت تنظیم و به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است که مهم ترین راهبرد اشاره شده در آن در خصوص رتبه بندی به شرح ذیل می باشد:

- استقرار نظام جامع نظارت و ارزیابی و رتبه بندی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی براساس شاخص های مورد تأیید وزارت خانه های مذکور منوط به عدم مغایرت با مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی با هدف ارتقاء کیفیت آموزشی و پژوهشی؛ (ماده ۱۵، اقدام و).

نظام های رتبه بندی آموزش عالی

۸۶

امروزه ما می توانیم یک رتبه بندی را برای تقریبا هر نوع فعالیت انسانی پیدا کنیم. در واقع، رتبه بندی دانشگاهها در حال افزایش است. به غیر از موارد شناخته شده تر مانند نظام های رتبه بندی شانگهای، بومتریک، دانشگاه های دنیا، دانشگاه های جهان اسلام، نشریه آموزش عالی تایمز، پایگاه اینترنتی QS و...، حداقل ۳۰ رتبه بندی دیگر وجود دارد. مردم از رتبه بندی دانشگاه های جهانی هم انتقاد و هم تمجید می کنند. بسیاری از ناظران بر این باورند که رتبه بندی دانشگاه های جهانی، دانشجویان و دانشگاه های را با گزینه ها و فرصت های بیشتر مواجه می سازد و وجود این رتبه بندی ها رقابت را در سراسر جهان افزایش داده است، به طوری که دانش آموزان، دانشگاه ها و سازمان های دولتی آنها را معنی دار می دانند و بنابراین رتبه بندی بر نظرات، تصمیم ها و اقدامات آنها تأثیر می گذارد. (فرانکن^۱ و دیگران، ۲۰۱۷)

همچنین در سال های اخیر مشکلاتی جهت انجام رتبه بندی کشف شده اند که عبارت اند از: دقیت جعلی، اختلاف وزن، جبران متقابل، اضافات ادعایی، اختلاف بین سیستم، غفلت از نمرات شاخص و عدم تناسب بین تغییر در رتبه بندی که به طور کلی این مسائل اعتبار نتایج رتبه بندی مخدوش می نماید. (صوح^۲، ۲۰۱۷) می توان گفت، استفاده از نظام های رتبه بندی می تواند تحرک دانشگاه ها را سبب شود. اما نباید از کاستی های این نظام ها غفلت کنیم که در این راستا مهم ترین انتقادات در خصوص کاستی های موجود عبارت اند از:

1. Frenken

2. Soh

- اختلاف نظر در مبانی فعالیت و پیچیدگی کار رتبه‌بندی در آموزش عالی
- فقدان تجربه ملی و دانشگاهی
- پیچیدگی نحوه انکاس نتایج و اختلاف بین دانشکده‌ها
- عدم مشاوره و تعامل با دانشکده در تعیین شاخص‌ها و نیز ضریب اهمیت آنها،
- یکسان‌نگری دانشکده‌ای با شرایط متفاوت در اندازه‌گیری عملکرد
- عدم تناسب تسهیلات اعطایی دارای ارزش پولی محدود با رتبه اعلام شده
- عدم در نظر گرفتن سابقه فعالیت دانشکده در نشانگرهای رشد مربوط به شاخص
- ابهامات مربوط به سازگاری نتایج اندازه‌گیری با شواهد واقعاً موجود آشکارشده در عملکرد دانشکده‌ها. (فراستخواه، ۱۳۸۵)

۸۷

همچنین برخی از متخصصان این امرنسبت به تأیید و تأکید رتبه‌بندی در حوزه آموزش عالی اقدام نموده اند که مهم‌ترین علل آن عبارت‌اند از:

- ضرورت کار با توجه به تأکید بر ارزیابی عملکرد در اسناد بالادستی
- ایجاد فضای رقابتی
- ایجاد رابطه‌ای منطقی بین تقاضای منابع و محدودیت آن
- پاسخگویی عمومی
- توسعه دانشگاه
- اطلاع‌یابی مدیریتی

آزمایش مقدماتی طرح در سطح چهار دانشکده. (فراستخواه، ۱۳۸۵) بنابر آنچه گفته شد، رتبه‌بندی دانشگاه‌ها در سال‌های اخیر مورد انتقاد بسیاری از افراد و مؤسسات مختلف قرار گرفته است. چنین افراد و مؤسساتی عموماً با نفس رتبه‌بندی کردن دانشگاه‌ها مخالفت نمی‌کنند، بلکه بر عکس آن را عامل اساسی و مهم در ایجاد زمینه رقابتی در بین دانشگاه‌ها و اصلاح و بهبود آن می‌دانند. انتقادی که این افراد و مؤسسات بر امر رتبه‌بندی کردن دانشگاه‌ها وارد می‌کنند، ابهامات و مسائل فنی و متداول‌لوژیک می‌باشد. (علیمحمدی، ۱۳۹۱)

با این حال همچنان که در نظام‌های رتبه‌بندی و جدول فوق الذکر اشاره شد، تاکنون رهیافت‌های رتبه‌بندی در نظام‌های بین‌المللی رتبه‌بندی و ملی جامعیت لازم را نداشته و به صورت پراکنده و براساس شاخص‌های کلی و همچنین براساس دانشگاه، دانشکده و رشته تحصیلی بوده است ولی هنوز در خصوص رتبه‌بندی به صورت جامع و یکپارچه و

همچنین براساس گروههای آموزشی که متشکل از چند رشته - گرایش باشد و همچنان که ذکر شد بتواند شکل جهانی و بینالمللی به خود بگیرد، اقدام مؤثری انجام نگرفته است. گواه این مطلب، مطالعه‌ای است که به تجزیه و تحلیل انتقادی از پنج رتبه‌بندی دانشگاهی جهان پرداخته است. در این تحقیق یک تحلیل مقایسه‌ای از ۵ سیستم رتبه‌بندی (U-Multirank، ARWU، Leiden، THE، QS) ارائه شده است. از دیدگاه محقق سیستم‌های فعلی هنوز هم یک بعدی هستند و به ارائه یک مجموعه داده و ابزار برای مشاهده مدل‌ها در داده‌های چند لایه می‌پردازن. (مود^۱، ۲۰۱۷)

بنظر می‌رسد که رتبه‌بندی براساس گروه آموزشی به واقعیت نیز نزدیک‌تر بوده و به مراتب راحت‌تر از رتبه‌بندی براساس رشته تحصیلی باشد و این امکان را به ذی‌نفعان، کارفرمایان، والدین و... می‌دهد که به صورت ملموس‌تر و شفاف‌تر رتبه و وضعیت گروه آموزشی را در هر دانشگاهی مشاهده نموده و نسبت به انتخاب آن گروه آموزشی اقدام نمایند. رتبه‌بندی دانشگاه دارای یک دید عمومی بوده و باعث رونق کسب و کار رتبه‌بندی شده که مؤسسات آموزش عالی نمی‌توانستند آن را نادیده بگیرند. (فولز^۲ و دیگران، ۲۰۱۶) بررسی مقایسه‌ای نظام‌های رتبه‌بندی دانشگاهی در جهان در جدول ۱ آورده شده است. (صفری و دیگران، ۱۳۹۶)

۸۸

جدول ۱: شاخص‌های اصلی به کار گرفته شده در نظام‌های رتبه‌بندی

نظام رتبه‌بندی	شاخص‌ها	ملاحظات
شانگهای	تعداد مقالات منتشرشده در مجلات نیچر و ساینس	این نظام جوایز دانشگاهی در حوزه فیزیک و ریاضی و همچنین تعداد مقالات منتشرشده را مورد ارزیابی قرار می‌دهد.
	تعداد برندهای جایزه نوبل	
	جایزه فیلدز در حوزه ریاضیات	
وبومتریک	حجم اطلاعات موجود بر روی وب	
	قابلیت دسترسی و نسبت اطلاعات منتشرشده در وب به میزان لینک‌های برگشتی خارجی	این نظام صرفاً حوزه‌ای بسیار محدود؛ در خصوص وب‌های دانشگاهی را می‌سنجد.
	شاخص‌های اندازه صفحات وب	
	قابلیت مشاهده از سوی دیگران	
	فایل‌های قابل دسترسی	
	میزان ارجاعات	

1. Moed

2. Fowles

نظام رتبه‌بندی	مقالات کنونی	شاخص‌ها	ملاحظات
عملکرد مقالات علمی	مقالات ۱۱ سال اخیر ارجاعات به کتب و مقالات در ۱۱ سال اخیر ارجاعات به کتب و مقالات در حال حاضر شاخص H میزان مورد مرجع قرار گرفتن مقالات مقالات چاپ شده در مجلات با ضریب تأثیرگذاری بالا		این نظام بحث محدودی از حوزه پژوهش تحت عنوان مقالات و کتب دانشگاهی مورد سنجش قرار می‌دهد.
دانشگاه‌های جهان اسلام	پژوهشی آموزشی وجهه بین‌المللی اجتماعی اقتصادی تسهیلات و امکانات		این نظام نسبت به سایر نظام‌های رتبه‌بندی کامل‌تر و جامع‌تر است. ولی در سطح کشورهای اسلامی استفاده شده است. برخی از شاخص‌های آن در مدل رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها مورد استفاده بوده است.
تاپیم	تدریس (نشانگر فضای یادگیری) استنادها (نشانگر اثربخشی تحقیقات علمی) پژوهش (حجم، درآمد و اعتبار) درآمد صنعتی و نوآوری نگاه جهانی (اعضای هیئت علمی و دانشجویان خارجی)		این نظام چند شاخص در حوزه‌های درونداد، فرایند، برونداد و پژوهش دانشگاهی را مورد ارزیابی قرار می‌دهد.
QS	نرخ استناددهی هر عضو هیئت علمی به پایگاه‌های Thomson و Scopus و Scientific نسبت تعداد دانشجویان به اساتید تعداد دانشجویان خارجی ثبت‌نام شده تعداد پژوهشگران و اساتید خارجی استخدام شده		این نظام به صورت محدود دو شاخص حوزه پژوهشی و سه شاخص حوزه آموزشی را می‌سنجد.
دانشگاه علم و صنعت ایران	توسعه تحصیلات تکمیلی ارتقای توانمندی اعضای هیئت علمی توسعه تحقیقات درآمدزایی صورت گرفته		این نظام بیشتر در حوزه تحصیلات تکمیلی، اعضای هیئت علمی و درآمد دانشگاه وارد پیدا کرده است.

نظام رتبه‌بندی	شاخص‌ها	ملاحظات
دانشگاه‌های علوم پزشکی ایران	سطح ورودی دانشجویان	این نظام ۴ شاخص در بخش درونداد و ۱ در بخش فرایند و ۲ شاخص در بخش برونداد مورد استفاده قرار می‌دهد.
	اعضای هیئت علمی	
	امکانات و تجهیزات	
	مدیریت	
	سیستم حمایت و مشاوره	
	برونداد دانشجویان	
دانشگاه علم و صنعت ایران	برونداد اعضای هیئت علمی	این نظام بیشتر در حوزه تحصیلات تکمیلی ارتقای توانمندی اعضای هیئت علمی درآمد دانشگاه ورود پیدا کرده است.
	توسعه تحصیلات تکمیلی	
	ارتقای توانمندی اعضای هیئت علمی	
	توسعه تحقیقات	
سطح‌بندی مؤسسات آموزش عالی غیردولتی غیرانتفاعی	درآمدزایی صورت‌گرفته	این نظام نیز همانند نظام رتبه‌بندی دانشگاه‌های جهان اسلام نسبت به سایر نظام‌های رتبه‌بندی کامل‌تر و جامع‌تر است، ولی در یک زیرنظام آموزش عالی کشور و در سطح مؤسسه مورد استفاده قرار می‌گیرد.
	آموزشی	
	فضای کالبدی	
	امکانات و تجهیزات	
	دانشجویی - فرهنگی	
	مدیریت، تشكیلات، بودجه و نیروی انسانی	
	ارکان مؤسسه	
	پژوهشی	

۹۰

سؤالات پژوهش

- اصلی‌ترین مؤلفه‌ها، ملاک‌ها و نشانگرهای رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی دولتی کشور کدام‌اند؟
- اهمیت و تأثیر هریک از مؤلفه‌های اصلی و ملاک‌ها در رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی به چه میزان است؟
- مدل رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی دولتی کشور چیست؟

روش پژوهش

با توجه به اینکه هدف کلان و نهایی این تحقیق طراحی و تدوین مدل رتبه‌بندی مبتنی بر گروههای آموزشی دانشگاه‌های دولتی کشور است، بنابراین پژوهش مذکور از نوع پژوهش توسعه‌ای و کاربردی خواهد بود. تحقیقات کاربردی با استفاده از زمینه و بستر شناختی و معلوماتی که از طریق تحقیقات بنیادی فراهم شده برای رفع نیازمندی‌های بشر و بهبود و بهینه سازی ابزارها، اشیاء و الگوها در جهت توسعه رفاه و آسایش و ارتقای سطح زندگی انسان مورد استفاده قرار می‌گیرند. (سرمهد، ۱۳۷۷)

رویکرد این پژوهش از نوع آمیخته است که بخش کیفی آن از نوع اکتشافی است و طی آن از طریق مطالعات کتابخانه‌ای، تحلیل محتوای اسناد و مصاحبه نیمه ساختاری‌افتاده با خبرگان، متخصصان، مدیران نظام آموزش عالی و اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، ضمن شناسایی مؤلفه‌های اصلی و ملاک‌های رتبه‌بندی گروههای آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در کشور، نسبت به طراحی مدل مفهومی رتبه‌بندی اقدام شده است. ارزیابی مدل رتبه‌بندی طراحی شده از طریق بازبینی توسط مشارکت‌کنندگان¹ در مصاحبه و مرور توسط خبرگان غیر شرکت‌کننده² انجام گردید. برای اعتباریابی نهایی مدل مفهومی رتبه‌بندی گروههای آموزشی پنلی به صورت بحث کانونی مرکز تشکیل شده است.

پس از استخراج مؤلفه‌ها و متغیرهای مربوط به رتبه‌بندی و طراحی مدل مفهومی، در بخش کمی پژوهش میزان اهمیت هریک از عوامل و ملاک‌ها در رتبه‌بندی گروههای آموزشی با روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) محاسبه و مدلی نهایی برای تعیین رتبه هر یک از گروههای آموزشی ارائه شده است.

یکی از مهم‌ترین مزایای داشتن رویکرد اکتشافی در پژوهش‌های کیفی استفاده از سؤالات باز پاسخ و یا نیمه ساختاری‌افتاده در هنگام جمع‌آوری داده‌ها است که به مشارکت‌کنندگان اجازه می‌دهد به جای اینکه مجبور باشند از بین پاسخ‌های از قبل تدوین شده یکی را انتخاب نمایند؛ پاسخ سؤالات را با ادبیات و کلمات خاص خودشان بگویند و همچنین پاسخ‌هایی را به سؤالات بدهنند که مورد انتظار پژوهشگر نبوده است.

1. Member Checking
2. External Audits

مراحل اجرای تحقیق به شرح ذیل می‌باشد:

گام اول: در این مرحله با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای مهم‌ترین مؤلفه‌ها و شاخص‌های رتبه‌بندی دانشگاه‌ها در سطح ملی و جهانی شناسایی و استخراج گردید.

گام دوم: در این مرحله، با استفاده از روش مصاحبه با خبرگان و متخصصان آموزش عالی مهم‌ترین مؤلفه‌ها و شاخص‌های رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها در سطح ملی شناسایی و استخراج گردید.

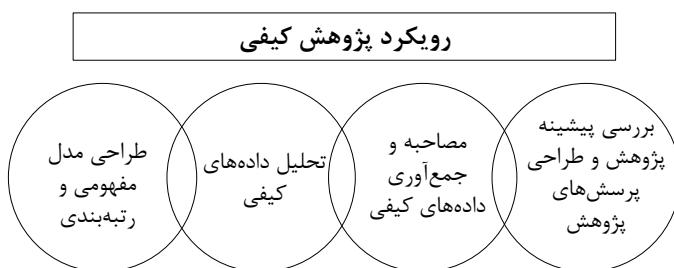
گام سوم: در این مرحله، نتایج مطالعات کتابخانه‌ای و دیدگاه خبرگان آموزش عالی، مورد پالایش قرار گرفت و عوامل سازنده مدل بومی رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی شناسایی شده و سپس به روش گروه کانونی اعتباریابی مدل مفهومی و مؤلفه‌های و ملاک‌ها احصا شده صورت گرفت.

۹۲

گام چهارم: در این مرحله با استفاده از پرسشنامه طراحی شده میزان اهمیت هر یک از عناصر، مؤلفه‌ها و ملاک‌های حاصل با روش تحلیل سلسه‌مراتبی محاسبه و مدل عملیاتی رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی ارائه شد.

در مجموع مراحل اجرایی بخش کیفی این پژوهش را می‌توان به صورت شکل زیر

به تصویر کشید:

شکل ۱: مراحل اجرایی بخش کیفی پژوهش

جامعه آماری^۱، روش نمونه‌گیری و حجم نمونه

در بخش مطالعه اسنادی و کتابخانه‌ای، تمامی قوانین و مقررات و اسناد بالادستی مرتبط با توسعه آموزش عالی در کشور، پژوهش‌ها و تحقیقات انجام‌شده در زمینه رتبه‌بندی در آموزش عالی و سایر منابع مرتبط مورد بررسی و تحلیل محتوا قرار گرفته است. شایان

¹ Population

ذکر است فرایند مطالعه اسناد و قوانین و پژوهش‌های مرتبط با رتبه‌بندی در آموزش عالی و همچنین مصاحبه نیمه‌ساختاریافته از متخصصان و صاحب‌نظران آموزش عالی، تا جایی ادامه می‌یابد که کلیه مؤلفه‌های مؤثر بر رتبه‌بندی دانشگاه‌ها و نیز قواعد و روابط حاکم بر آن به‌طور کامل احصاء شده و اشباع نظری حاصل شود.

جامعه آماری افراد متخصص و صاحب‌نظر در آموزش عالی (افرادی که در زمینه آموزش عالی به‌ویژه مسائل مربوط به رتبه‌بندی در آموزش عالی دارای سوابق علمی، پژوهشی و یا اجرایی هستند) و مسئولان و متولیان آموزش عالی (افرادی که در پست‌های اجرایی سازمانی در سطح ستادی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مانند مدیر کل و بالاتر و در سطح دانشگاهی مانند رئیس، معاونان آموزشی و پژوهشی که در حال حاضر مشغول انجام وظیفه‌اند) را شامل می‌شود. تعداد ۱۴ نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی انتخاب شدند که از گروه‌های مختلف آموزشی بودند و علاوه بر داشتن تجربه، سوابق علمی و پژوهشی در حیطه آموزش عالی، در پست‌های مختلف مدیریتی نیز در نظام آموزش عالی فعالیت داشته و دارند. همچنین ۱۱ نفر دیگر نیز به منظور اعتباریابی مدل مفهومی حاصل از بخش اول از طریق برگزاری جلسه گروه کانونی ۱ مورد مصاحبه قرار گرفتند.

تعیین ضریب اهمیت عامل‌ها، ملاک‌ها و نشانگرها به روش تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی یکی از روش‌های تعیین ضریب اهمیت اولویت در فرآیند تصمیم‌گیری است. این رهیافت برگرفته از نظریه گراف بوده و نخستین بار توسط توماس ال ساعتی استاد دانشگاه پترزبورگ در سال ۱۹۸۰ مطرح شده است. این روش ابتدا به صورت گسترده در حوزه دانشگاهی به کار گرفته شد و امروزه در سایر زمینه‌های تصمیم‌گیری نیز از آن استفاده می‌شود. این روش، شیوه‌ای برای تجزیه وضعیت پیچیده به بخش‌های ترکیبی آن و چیدن این بخش‌ها یا متغیرها براساس نظم سلسله‌مراتبی و نیز اختصاص ارزش‌های عددی برای قضاوتهای عینی در مورد اهمیت هر متغیر و نهایتاً تحلیل قضاوتها برای مشخص کردن متغیرهایی که دارای بیشترین تقدم یا اهمیت بوده و باید برای تأثیر براساس آنها اقدام شود، به کار می‌رود. این تکنیک براساس مقایسه‌های روجی بنای شده است و امکان بررسی سناریوهای مختلف را در اختیار تصمیم‌گیران قرار

می‌دهد. این روش به دلیل داشتن ماهیت ساده و در عین حال جامع، همواره مورد توجه بوده است. این روش فرآیندی است که در مورد زمینه‌هایی که نیاز به تصمیم‌گیری با چند معیار باشد از آن بهره گرفته می‌شود و از نظر ساختاری می‌تواند ترکیبی از پارامترهای کمی و کیفی را مورد نظر قرار دهد. این شیوه یکی از روش‌های وزن‌دهی و رتبه‌بندی است که برای حل مسئله با آن باید سه گام زیر مورد توجه قرار گیرد.

گام اول: شکستن مسئله به شکل ساختار سلسله‌مراتبی

گام دوم: تشکیل ماتریس‌های مقایسه زوجی

گام سوم: به دست آوردن وزن معیارها

در گام اول ابتدا هدف، معیارها، زیرمعیارها و گزینه‌های مسئله مشخص شده و مسئله به شکل ساختار سلسله‌مراتبی خرد می‌شود. در راس ساختار سلسله‌مراتبی، هدف مسئله، در سطح اول معیارهای اصلی وابسته به هدف و در سطح‌های بعدی نیز زیرمعیارها قرار گیرند.

در گام دوم جداول مقایسه‌های زوجی تشکیل می‌شود. در ساختار سلسله‌مراتبی برای هر دسته از معیارهای موجود در یک سطح باید جدول‌های مقایسه زوجی را تشکیل دهیم. برای مثال اگر یک معیاری با ۳ زیرمعیار داشته باشیم جدول مقایسه زوجی به صورت زیر تشکیل می‌شود.

جدول ۲: مقایسه زوجی زیرمعیارهای معیار اصلی A

A3	A2	A1	
		1	A1
	1		A2
1			A3

خواص ماتریس مقایسه زوجی:

- عناصر روی قطر اصلی ۱ می‌باشد.

- برای عناصر ماتریس مقایسه زوجی رابطه $a_{ij} = 1/a_{ji}$ برقرار است.

- عناصر ماتریس مقایسه زوجی همواره مثبت هستند.

- ماتریس مقایسه زوجی معکوس پذیر است.

در صورتی که ماتریس مقایسه زوجی سازگار باشد برای به دست آوردن وزن معیارها

کافی است یک ستون دلخواه از یک ماتریس را در نظر گرفته و تک‌تک عناصر ستون را بر مجموع عناصر همان ستون تقسیم کنیم، بردار ستونی حاصل همان وزن معیارها است. در صورتی که ماتریس مقایسه زوجی ناسازگار باشد برای بهدست آوردن وزن معیارها می‌توان از روش‌های حداقل مربعات^۱، روش حداقل مربعات لگاریتمی^۲، روش بردار ویژه^۳ یا روش‌های تقریبی^۴ استفاده نمود. در روش حداقل مربعات با فرض اینکه w_i وزن معیار a_{ij} و w_j وزن معیار z_j باشند، باید به گونه‌ای تعیین شوند که مسئله برنامه‌ریزی غیرخطی

$$\text{Min } Z = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n (a_{ij} - w_j - w_i)$$

با شرط $\sum_{i=1}^n w_i = 1$ به ازای $i = 1, 2, 3, \dots, n$ حل شود. در روش حداقل مربعات لگاریتمی

۹۵

لازم است مسئله برنامه‌ریزی خطی

$$\text{Min } Z = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n (1na_{ij} - 1n(w_j/w_i))^2$$

با شرط $\sum_{i=1}^n w_i = 1$ به ازای $i = 1, 2, 3, \dots, n$ حل شود.

با حل این دستگاه‌ها مقادیر w_i به دست خواهد آمد. به طور کلی می‌توان گفت که روش حداقل مربعات، میانگین حسابی خطاهای روش حداقل مربعات لگاریتمی میانگین هندسی خطاهای را حداقل می‌کنند. در روش بردار ویژه برای محاسبه‌ها به صورت زیر عمل می‌کنیم.

۱. ماتریس مقایسه‌های زوجی A را تشکیل می‌دهیم.
۲. دترمینان ماتریس $A - \lambda I$ را محاسبه کرده و آن را مساوی صفر قرار داده و مقادیر λ را محاسبه می‌کنیم.
۳. بیشترین مقدار به دست آمده برای $A - \lambda I$ را در رابطه $0 = w(A - \lambda_{\max} I) * w$ قرار داده و مقادیر w_j را به دست می‌آوریم.

با توجه به اینکه روش‌های حداقل مربعات، حداقل مربعات لگاریتمی و بردار ویژه، محاسبات سنگینی دارند، برخی روش‌های تقریبی با دقت کمتر و محاسبات ساده‌تر پیشنهاد شده‌اند. این روش‌ها عبارت‌اند از: مجموع سط्रی، مجموع ستونی، میانگین حسابی و میانگین هندسی. در روش مجموع سطري ابتدا مجموع عناصر هر سطر محاسبه و یک بردار ستونی حاصل می‌شود که مقادیر نرمال شده این بردار همان وزن معیارها هستند.

-
1. Least Squares Method
 2. Logarithmic Least Squares Method
 3. Eigenvector Method
 4. Approximation Method

در روش مجموع ستونی ابتدا مجموع عناصر هر ستون محاسبه و یک بردار سطري حاصل می شود که مقادير نرمال شده اين بردار همان وزن معيارها هستند. در روش ميانگين حسابي ابتدا هر ستون از ماترييس نرمال شده و سپس ميانگين سطري عناصر بردار، وزن معيارها را نتيجه می دهد. در روش ميانگين هندسي نيز ابتدا ميانگين هندسي هر سطر محاسبه شده و سپس بردار حاصل نرمال می شود تا بردار وزن معيارها به دست آيد. در اين پژوهش با روبيکرد وزن دهي سلسله مراتبي، پرسشنامه مربوط به جداول مقاييس زوجي طراحی گردید و در اختيار نمونه به کار رفته در مرحله مصاحبه و همچنین اعضای شركت كننده در گروه کانوني قرار گرفت.

پس از جمع آوري پرسشنامه های توزيع شده و تحليل داده های به دست آمده با استفاده از روش AHP ضريب اهميت هر يك از عامل ها، ملاک ها و نشانگرها تعبيين گردید که در جداول زير آمده است.

۹۶

جدول ۳: ضريب اهميت عامل ها در رتبه بندی گروه های آموزشي

ضريب اهميت	مقاييسه عامل های اصلی
۰/۲۷	درونداد
۰/۳۲	فرآيند
۰/۲۴	برونداد
۰/۱۷	پيامد

همان طور که از یافته های جدول ۵ بر می آید، بر مبنای پاسخ های آزمودنی ها (خبرگان و متخصصین آموزش عالی) و تحليل های AHP، عامل فرآيند در بين ۴ عامل مورد مطالعه دارای بالاترين ضريب ميزان اهميت با مقدار ۰/۳۲ می باشد. پس از آن عامل درونداد با ضريب اهميت ۰/۲۷ قرار داشته و در مقابل عامل پيامد با مقدار ۰/۱۷ کمترین ميزان اهميت را دارد.

یافته های پژوهش

همچنان که در سطور فوق ذکر گردید یافته ها از چهار منبع دست اول احصاء گردیده است. اين چهار منبع عبارت اند از: اسناد، كتاب ها و اينترنت، مصاحبه ها، گروه کانوني و روش تحليل سلسله مراتبي (AHP).

سؤال ۱: اصلی ترین مؤلفه ها، ملاک ها و نشانگر های رتبه بندی گروه های آموزشی دانشگاه ها

و مؤسسات آموزش عالی دولتی کشور کدام‌اند؟

برای پاسخگویی به این سؤال، براساس داده‌های گردآوری شده از طریق مصاحبه یک فرایند دو مرحله‌ای جهت استخراج عامل‌ها، ملاک‌ها و نشانگرهای موثر بر رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی شکل گرفت.

با رویکردی که در مصاحبه‌های انجام‌یافته اتخاذ شد، گروه آموزشی به‌متابه یک سیستم در نظر گرفته شد که عناصر اصلی آن عبارت بودند از: درونداد، فرآیند، برونداد و پیامد. عناصر چهارگانه سیستم به عنوان عامل‌های اصلی رتبه‌بندی در نظر گرفته شد و برای هریک از عامل‌ها ملاک‌ها تعیین و برای هریک از ملاک‌ها نشانگرهای متناظر تدوین گردید. تعداد ملاک‌ها و نشانگرها برای هریک از عامل‌ها در جدول ۴ آورده شده است.

۹۷

جدول ۴: تعداد ملاک‌ها و نشانگرهای مربوط به عامل‌های رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی در گام اول (یافته‌های حاصل از تحلیل محتوى استناد، بررسی پیشینه و مصاحبه‌های انجام‌شده)

عامل‌ها	تعداد ملاک	تعداد نشانگر
عامل درونداد	۴	۲۹
عامل فرآیند	۳	۱۶
عامل برونداد	۴	۲۵
عامل پیامد	۳	۱۰
جمع	۱۴	۸۰

همان‌طور که یافته‌های جدول فوق نشان می‌دهد؛ از تحلیل محتوى استناد، مطالعه و بررسی تئوری‌ها، نظریات و مدل‌های موجود در زمینه موضوع، بررسی سوابق و پیشینه تحقیق و نیز جمع‌بندی مصاحبه‌های صورت پذیرفته با خبرگان و متخصصین آموزش عالی؛ ابعاد و عوامل استخراج شده برای رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی در ۴ عامل اصلی درونداد، فرآیند، برونداد و پیامد قابل مطالعه می‌باشد.

در این راستا عامل درونداد از ۴ ملاک تشکیل شده است: هیئت علمی با ۹ نشانگر، پذیرفته‌شدگان با ۹ نشانگر، فضای کالبدی، امکانات و تجهیزات با ۵ نشانگر و مدیریت و راهبری با ۶ نشانگر.

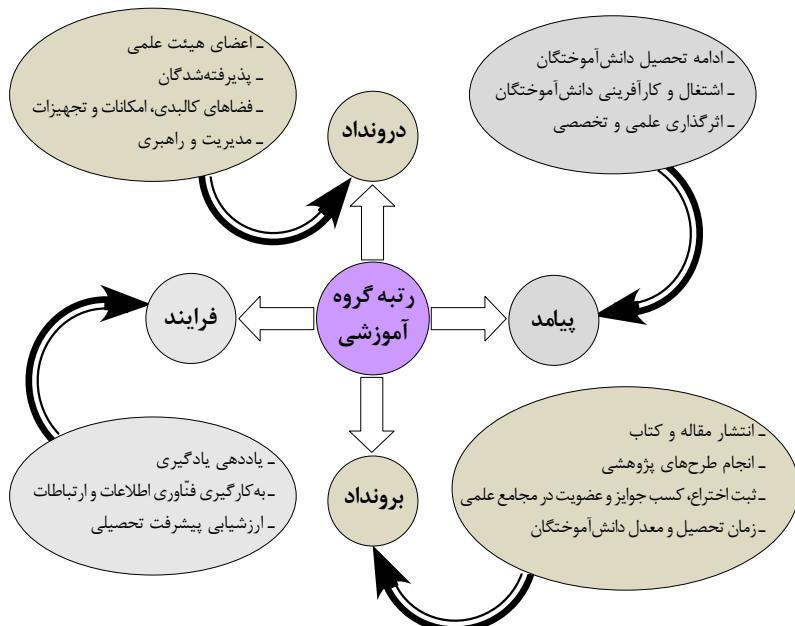
عامل فرآیند شامل ۳ ملاک است: یاددهی - یادگیری با ۶ نشانگر، به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات با ۶ نشانگر و ارزشیابی پیشرفت تحصیلی با ۴ نشانگر.

عامل برونداد شامل ۴ ملاک است: انتشار مقاله و کتاب با ۷ نشانگر، انجام طرح‌های پژوهشی با ۴ نشانگر، ثبت اختراع، کسب جوایز و عضویت در مجتمع علمی با ۸ نشانگر و زمان تحصیل و معدل دانش‌آموختگان با ۶ نشانگر.

و عامل پیامد مشتمل بر ۳ ملاک است: ادامه تحصیل دانش‌آموختگان با ۴ نشانگر، اشتغال و کارآفرینی دانش‌آموختگان با ۳ نشانگر و اثرگذاری علمی و تخصصی با ۳ نشانگر. بنابراین مشاهده می‌شود که متغیرها و مؤلفه‌های مؤثر بر رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی که از اجرای مرحله اول بخش کیفی تحقیق حاصل گردیده است، در ۴ عامل، ۱۴ ملاک و ۸۰ نشانگر جمع‌بندی می‌شود.

بر این اساس می‌توان مدل مفهومی رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی را به صورت مدل ارائه شده در شکل ۲ به تصویر کشید.

۹۸

شکل ۲: مدل مفهومی رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی

اعتباریابی مدل مفهومی

اعتباریابی مدل مفهومی حاصل از مرحله اول از طریق روش گروه کانونی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. بدین منظور از نظرات ۱۱ نفر از خبرگان و صاحب‌نظران حوزه آموزش عالی استفاده شده است. پس از به بحث گذاشتن عامل‌ها، ملاک‌ها و نشانگرهای احصاء شده از گام اول بخش کیفی پژوهش، مدل مفهومی مورد تأیید قرار رگفت و اصلاحات لازم در ملاک‌ها و نشانگرها صورت پذیرفت که توزیع آنها در جدول ۵ آورده شده است.

جدول ۵: تعداد ملاک‌ها و نشانگرهای مربوط به عامل‌های رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی حاصل از گروه کانونی

۹۹

عامل‌ها	تعداد ملاک	تعداد نشانگر
عامل درونداد	۴	۲۶
عامل فرآیند	۳	۱۶
عامل برونداد	۴	۲۶
عامل پیامد	۳	۱۰
جمع	۱۴	۷۸

همان‌طور که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌گردد؛ براساس نظرات و دیدگاه‌های گروه کانونی از بین ۴ عامل، ۱۴ ملاک و ۸۰ نشانگری که از مرحله اول بخش کیفی تحقیق به دست آمده بود؛ تعداد ۴ عامل، ۱۴ ملاک و ۷۸ نشانگر مورد تأیید قرار گرفت.

سؤال ۲: اهمیت و تأثیر هریک از مؤلفه‌های اصلی و ملاک‌ها در رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی به چه میزان است؟

در جدول شماره ۶ ضرایب اهمیت مرتبط با هر یک از ملاک‌ها و نشانگرهای عامل درونداد که براساس پاسخ‌های شرکت‌کنندگان و تحلیل‌های روش AHP حاصل گردیده ارائه می‌شود.

1. Focus Group

جدول ۶: ضریب اهمیت ملاک‌ها و نشانگرهای عامل درونداد در رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی

ضریب اهمیت	نشانگرهای مرتبط با هر ملاک	ملاک‌های عامل درونداد
۰/۳۵	اعضای هیئت علمی	افقی به عنوان علمی
۰/۲۶	نسبت اعضای هیئت علمی تمام وقت به کل دانشجویان	
۰/۲۳	نسبت اعضای هیئت علمی تمام وقت با مرتبه استادیار و بالاتر به کل اعضای هیئت علمی تمام وقت	
۰/۱۲	نسبت اعضای هیئت علمی تمام وقت با مرتبه استادیار و بالاتر به دانشجویان تحصیلات تكمیلی	
۰/۱۸	نسبت اعضای هیئت علمی اعم از تمام وقت، پاره وقت و... به کل دانشجویان	
۰/۰۷	نسبت واحدهای درسی ارائه شده به اعضای هیئت علمی در هر نیمسال تحصیلی	
۰/۱۴	نسبت اعضای هیئت علمی تمام وقت به کل اعضای هیئت علمی (تمام وقت و پاره وقت و...)	
۰/۱۸	پذیرفته‌شدگان	پذیرفته‌شدگان
۰/۱۴	میانه رتبه پذیرفته‌شدگان آزمون دوره‌های کارشناسی	
۰/۱۵	میانه رتبه پذیرفته‌شدگان آزمون دوره‌های کارشناسی ارشد	
۰/۲۵	میانه رتبه پذیرفته‌شدگان آزمون نیمه متمرکز دوره‌های دکتری تخصصی	
۰/۰۶	میانه رتبه انتخاب رشته پذیرفته‌شدگان دوره‌های کارشناسی ارشد	
۰/۰۶	میانه رتبه انتخاب رشته پذیرفته‌شدگان دوره‌های کارشناسی ارشد	
۰/۰۸	میانه رتبه انتخاب رشته پذیرفته‌شدگان دوره‌های دکتری تخصصی	
۰/۱۲	نسبت پذیرفته‌شدگان برگزیدگان المپیادهای علمی دانش‌آموزی گروه به مجموع برگزیدگان دانش‌آموزان المپیادی	
۰/۱۰	نسبت پذیرفته‌شدگان برگزیدگان المپیادهای علمی دانشجویی گروه به مجموع برگزیدگان دانشجویان المپیادی در دوره‌های کارشناسی ارشد	
۰/۰۴	نسبت پذیرفته‌شدگان دوره‌های تحصیلات تكمیلی در گروه به کل پذیرفته‌شدگان گروه	
۰/۲۲	فضاهای کالبدی، امکانات و تجهیزات	نقشه‌گذاری
۰/۲۱	سرانه فضای آموزشی در اختیار گروه به ازای هر دانشجو	
۰/۲۵	سرانه فضاهای در اختیار اعضای هیئت علمی گروه	
۰/۱۹	سرانه فضاهای کمک آموزشی در اختیار گروه به ازای هر دانشجو	
۰/۲۰	سرانه مدت زمان استفاده از کارگاهها و آزمایشگاهها به ازای دانشجویان	
۰/۱۵	سرانه تعداد عنوانین کتب تخصصی به ازای هر دانشجو (در اختیار گروه)	

۱۰۰

ضریب اهمیت	نشانگرهای مرتبط با هر ملاک	ملاک‌های عامل درونداد
۰/۲۵	مدیریت و راهبری	
۰/۱۶	وجود اهداف صریح و مدون در گروه	
۰/۱۹	وجود برنامه راهبردی تدوین شده در گروه	
۰/۱۸	وجود برنامه‌های عملیاتی تدوین شده در گروه	
۰/۲۶	نسبت اعضای هیئت علمی مشارکت‌کننده در تدوین برنامه‌ها به کل اعضای هیئت علمی گروه	۰/۲۶
۰/۱۳	وجود ساز و کار ارزیابی عملکرد مدیر گروه	
۰/۰۸	نرخ ارتباط با دانشآموختگان (درصد دانشآموختگان تحت پژوهش ساز و کار ارتباط)	

۱۰۱

همان‌گونه که یافته‌های جدول ۶ نشان می‌دهد؛ میزان اهمیت چهار ملاک عامل درونداد بین ۰/۰ تا ۰/۳۵ است به طوری که ضریب اهمیت ملاک اعضا هیئت علمی در این عامل، دارای بالاترین میزان با مقدار ۰/۳۵ در بین ۴ ملاک مورد مطالعه می‌باشد. این ملاک خود نیز از ۶ نشانگر تشکیل یافته که براساس روش AHP میزان اهمیت هر یک از این نشانگرها نیز محاسبه و گزارش شده است. در این ملاک؛ نشانگر نسبت اعضای هیئت علمی تمام وقت به کل دانشجویان با ضریب اهمیت ۰/۲۶ دارای بالاترین میزان اهمیت در بین نشانگرهای ملاک اعضا هیئت علمی است.

ملاک مدیریت و راهبری در این عامل با ضریب اهمیت ۰/۲۵ در رتبه دوم اهمیت قرار دارد که این ملاک نیز از ۶ نشانگر تشکیل یافته است. در جدول ۶ میزان اهمیت هر یک از این نشانگرها محاسبه و گزارش گردیده که ضرایبی بین ۰/۰۸ تا ۰/۲۶ را کسب نموده‌اند. به‌طوری که نشانگر نسبت اعضا هیئت علمی مشارکت‌کننده در تدوین برنامه‌ها به کل اعضای هیئت علمی گروه با ۰/۰۸ دارای بالاترین میزان ضریب اهمیت بوده و در مقابل نشانگر نرخ ارتباط با دانشآموختگان (درصد دانشآموختگان تحت پژوهش ساز و کار ارتباط) با مقدار ۰/۰۸ دارای کمترین میزان اهمیت است.

در ادامه یافته‌های مرتبط با عامل درونداد مشاهده می‌شود که ملاک فضاهای کالبدی، امکانات و تجهیزات با ضریب اهمیت ۰/۲۲ در رتبه سوم و ملاک پذیرفته‌شدن با ضریب اهمیت ۰/۱۸ در رتبه آخر این عامل قرار دارد. این ملاک خود از ۹ نشانگر تشکیل یافته

که هر یک از این نشانگرها مقدار ضریبی بین ۰/۰۴ تا ۰/۲۵ را کسب نموده‌اند. در این ملاک نشانگر میانه رتبه پذیرفته‌شدگان آزمون نیمه متمرکز دوره‌های دکتری تخصصی با مقدار ۰/۲۵ دارای بالاترین میزان اهمیت و نشانگر نسبت پذیرفته‌شدگان دوره‌های تحصیلات تکمیلی در گروه به کل پذیرفته‌شدگان گروه با ضریب ۰/۰۴ دارای کمترین میزان اهمیت است.

جدول ۷: ضریب اهمیت ملاک‌ها و نشانگرهای عامل فرآیند در رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی

ضریب اهمیت	نشانگرهای مرتبط با هر ملاک	ملاک‌های عامل فرآیند
۰/۶۶	یاددهی - یادگیری	
۰/۲۸	میزان استفاده اعضای هیئت علمی از انواع روش‌های تدریس	
۰/۲۲	میزان رضایتمندی دانشجویان از شیوه‌های تدریس	۱- پژوهشی
۰/۲۴	میزان تعامل کننگران فرآیند یاددهی یادگیری در کلاس (وجود پویایی و تعامل دوسویه) از نظر اعضای هیئت علمی و دانشجویان	۲- پژوهشی
۰/۰۶	نسبت کلاس‌های برگزارشده در زمان تعیین شده به تعداد کل کلاس‌ها	۳- پژوهشی
۰/۱۰	نسبت واحدهای درسی ارائه شده با طرح درس مدون به کل واحدهای درسی ارائه شده	۴- پژوهشی
۰/۱۰	سرانه زمان اختصاص یافته برای مشاوره و راهنمایی دانشجویان توسط اعضای هیئت علمی	۵- پژوهشی
۰/۰۸	به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات	
۰/۲۵	میزان رضایتمندی اعضای هیئت علمی از دسترسی به ابزار کمک آموزشی	۶- پژوهشی
۰/۱۸	میزان رضایتمندی دانشجویان از دسترسی به ابزار کمک آموزشی	۷- پژوهشی
۰/۲۰	میزان رضایتمندی دانشجویان از به کارگیری بهموقع و بهجای اعضای هیئت علمی از ابزار کمک آموزشی در فرایند یاددهی یادگیری	۸- پژوهشی
۰/۱۲	میزان رضایتمندی دانشجویان از نحوه استفاده از ابزار کمک آموزشی	۹- پژوهشی
۰/۱۸	میزان رضایتمندی دانشجویان از میزان استفاده از ابزار کمک آموزشی	۱۰- پژوهشی
۰/۰۷	نسبت واحدهای درسی ارائه شده به صورت مجازی به کل واحدهای درسی ارائه شده در گروه	۱۱- پژوهشی
۰/۲۶	ارزشیابی پیشرفت تحصیلی	
۰/۳۱	میزان به کارگیری انواع روش‌های ارزشیابی	۱۲- پژوهشی
۰/۳۵	میزان تناسب محتوی و نحوه ارزشیابی با محتوای درس ارائه شده از نظر دانشجویان	۱۳- پژوهشی
۰/۱۹	میزان شفافیت ملاک‌های ارزشیابی توسط اعضای هیئت علمی گروه	۱۴- پژوهشی
۰/۱۵	میزان رضایتمندی دانشجویان از شیوه‌های ارزشیابی	۱۵- پژوهشی

از یافته‌های جدول ۷ چنین برمی‌آید که از دیدگاه پاسخگویان؛ ملاک یاددهی و یادگیری در عامل فرآیند دارای ضریب اهمیت ۰/۶۶ است که در بین سه ملاک مورد مطالعه دارای بیشترین ضریب اهمیت می‌باشد. در مقابل خبرگان و متخصصین پاسخگو معتقد بوده‌اند که ملاک به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات فقط ۰/۰۸ اهمیت داشته که دارای پایین‌ترین سطح اهمیت در بین ملاک‌های مورد مطالعه می‌باشد. البته هر یک از این ملاک‌ها دارای نشانگرهای متفاوتی بوده و هر یک از این نشانگرهای نیز دارای ضرایب اهمیتی درون ملاک مرتبط با خود هستند.

جدول ۸: ضریب اهمیت ملاک‌ها و نشانگرهای عامل برونداد در رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی

۱۰۳

ضریب اهمیت	نشانگرهای مرتبط با هر ملاک	ملاک‌های عامل برونداد
۰/۴۸	انتشار مقاله و کتاب	انتشار مقاله و کتاب
۰/۲۷	سرانه تولید مقالات علمی اعضای هیئت علمی گروه در نشریات علمی با نمایه معتبر	نشریه‌های معتبر
۰/۲۰	نسبت اعضای هیئت علمی دارای مقالات علمی به کل اعضای هیئت علمی	نسبت اعضای هیئت علمی
۰/۰۹	سرانه ارائه مقالات در کنفرانس‌های معتبر بین‌المللی توسط اعضای هیئت علمی	کنفرانس‌های معتبر
۰/۰۴	سرانه ارائه مقالات در کنفرانس‌های معتبر بین‌المللی توسط دانشجویان گروه	دانشجویان گروه
۰/۱۲	سرانه تولید مقالات علمی معتبر توسط دانشجویان تحصیلات تکمیلی گروه	دانشجویان تحصیلات تکمیلی
۰/۲۳	سرانه انتشار کتب توسط اعضای هیئت علمی تمام وقت	انتشار کتب
۰/۰۵	تعداد کتب انتشاریافته توسط دانشجویان گروه	تعداد کتب
۰/۳۳	انجام طرح‌های پژوهشی	انجام طرح‌های پژوهشی
۰/۲۳	سرانه طرح‌های پژوهشی اتمام یافته به اعضای هیئت علمی گروه	انجام طرح‌های پژوهشی
۰/۴۸	سرانه ریالی جذب شده توسط اعضای هیئت علمی گروه از خارج از دانشگاه	دانشگاه
۰/۱۸	سرانه ریالی جذب شده توسط اعضای هیئت علمی گروه از اعتبارات دانشگاه	اعتبارات دانشگاه
۰/۱۱	سرانه طرح‌های پژوهشی انجام یافته توسط دانشجویان گروه	دانشجویان گروه
۰/۱۲	ثبت اختراع، کسب جوایز و عضویت در مجتمع علمی	مجتمع علمی
۰/۱۷	تعداد ثبت اختراع توسط اعضای هیئت علمی گروه	ثبت اختراع
۰/۱۳	تعداد ثبت اختراع توسط دانشجویان گروه	دانشجویان گروه
۰/۲۰	تعداد جوایز و رتبه‌های برتر کسب شده توسط اعضای هیئت علمی گروه	جوایز و رتبه‌های برتر
۰/۱۰	تعداد جوایز کسب شده توسط دانشجویان از جشنواره‌های دانشجویی	جهنمهای دانشجویی

ضریب اهمیت	نশانگرهای مرتبط با هر ملاک	ملاک‌های عامل برونداد
۰/۱۰	تعداد رتبه‌های برتر کسب شده (اول تا سوم) از المپیادهای ملی و بین‌المللی	نحوه امتیاز دادن
۰/۱۵	نسبت اعضای هیئت علمی عضو در انجمن‌های علمی به کل اعضای هیئت علمی	نحوه امتیاز دادن
۰/۰۷	سهم عضویت در بنیاد ملی نخبگان از مجموع اعضای بنیاد ملی نخبگان	نحوه امتیاز دادن
۰/۰۸	سهم دریافت بورس تحصیلی از بنیاد ملی نخبگان به کل بورس اعطای شده توسط بنیاد ملی نخبگان	نحوه امتیاز دادن
۰/۰۷	زمان تحصیل و معدل دانش‌آموختگان	نحوه امتیاز دادن
۰/۱۸	میانگین مدت زمان تحصیل دانش‌آموختگان مقطع تحصیلی کارشناسی	نحوه امتیاز دادن
۰/۱۶	میانگین مدت زمان تحصیل دانش‌آموختگان مقطع تحصیلی کارشناسی ارشد	نحوه امتیاز دادن
۰/۲۶	میانگین مدت زمان تحصیل دانش‌آموختگان مقطع تحصیلی دکتری تخصصی	نحوه امتیاز دادن
۰/۱۲	میانگین معدل دانشجویان مقطع کارشناسی گروه	نحوه امتیاز دادن
۰/۱۳	میانگین معدل دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد گروه	نحوه امتیاز دادن
۰/۱۵	میانگین معدل دانشجویان مقطع دکتری تخصصی گروه	نحوه امتیاز دادن

۱۰۴

براساس نتایج حاصل از جدول ۸ ملاک‌های عامل برونداد ضرایب اهمیتی بین ۰/۰۷ تا ۰/۴۸ کسب نموده‌اند، به طوری که ملاک انتشار مقاله و کتاب با ۰/۴۸ دارای بیشترین ضریب اهمیت در بین ملاک‌های مورد مطالعه این عامل بوده و در مقابل، ملاک زمان تحصیل و معدل دانش‌آموختگان با ضریب اهمیت ۰/۰۷ دارای کمترین میزان اهمیت برای رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی می‌باشد.

جدول ۹: ضریب اهمیت ملاک‌ها و نشانگرهای عامل پیامد در رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی

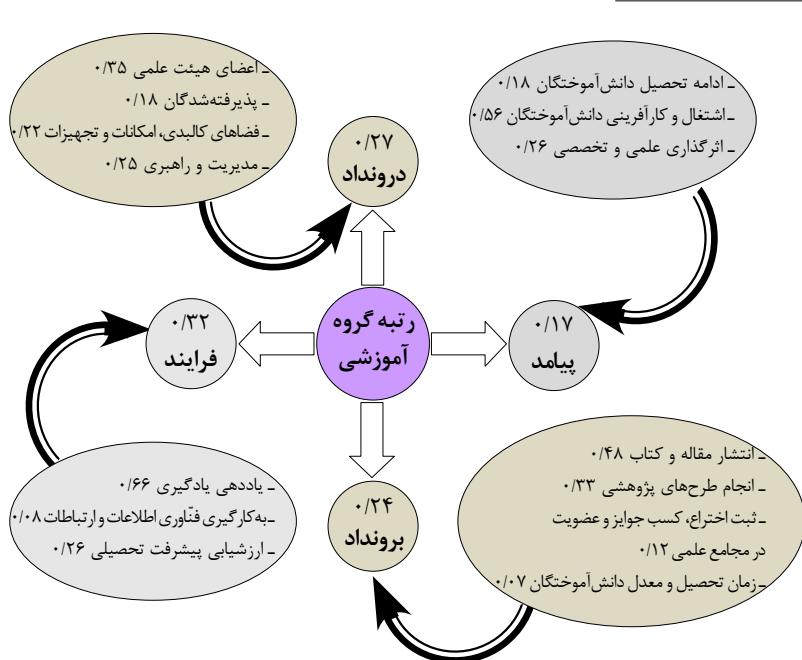
ضریب اهمیت	نشنگرهای مرتبط با هر ملاک	ملاک‌های عامل پیامد
۰/۱۸	ادامه تحصیل دانش‌آموختگان	
۰/۱۸	نسبت دانش‌آموختگان مقطع کارشناسی هر دوره که در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه‌های سطح ۱ پذیرفته شده‌اند	
۰/۱۶	نسبت دانش‌آموختگان مقطع کارشناسی هر دوره که در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه‌های سطح ۲ پذیرفته شده‌اند	ادامه تحصیل دانش‌آموختگان
۰/۴۳	نسبت دانش‌آموختگان مقطع کارشناسی ارشد هر دوره که در مقطع دکتری تخصصی دانشگاه‌های سطح ۱ پذیرفته شده‌اند	
۰/۲۲	نسبت دانش‌آموختگان مقطع کارشناسی ارشد هر دوره که در مقطع دکتری تخصصی دانشگاه‌های سطح ۲ پذیرفته شده‌اند	

ضریب اهمیت	نشانگرهای مرتبط با هر ملاک	ملاک‌های عامل پیامد
۰/۵۶	اشتغال و کارآفرینی دانش آموختگان	
۰/۲۱	نسبت دانش آموختگان شاغل به کل دانش آموختگان	اشتغال و کارآفرینی دانش آموختگان
۰/۳۱	نسبت دانش آموختگان شاغل در حوزه‌های مرتبط به کل دانش آموختگان شاغل	
۰/۴۸	نسبت دانش آموختگان کارآفرین به کل دانش آموختگان شاغل گروه	
۰/۲۶	اثرگذاری علمی و تخصصی	اثرگذاری علمی و تخصصی
۰/۴۳	درصد عضویت اعضای هیئت علمی گروه در شوراهای، کمیسیون‌ها و کمیته‌های تخصصی از اعضای هیئت علمی	
۰/۲۶	درصد عضویت اعضای هیئت علمی گروه در سمت‌های اجرایی و مدیریتی	
۰/۳۱	درصد عضویت دانش آموختگان گروه در شوراهای، کمیسیون‌ها و کمیته‌های تخصصی از کل دانش آموختگان	

براساس نتایج حاصل از جدول ۹، از دیدگاه پاسخگویان؛ ملاک اشتغال و کارآفرینی دانش آموختگان در عامل پیامد دارای ضریب اهمیت ۰/۵۶ است که در بین سه ملاک مورد مطالعه دارای بیشترین ضریب اهمیت می‌باشد. در مقابل، خبرگان و متخصصین پاسخگو معتقد بوده‌اند که ملاک ادامه تحصیل دانش آموختگان با ضریب اهمیت ۰/۱۸ دارای کمترین سطح اهمیت در بین ملاک‌های این عامل می‌باشد. البته هر یک از این ملاک‌ها دارای نشانگرهای متفاوتی بوده و هر یک از این نشانگرها نیز دارای ضرایب اهمیتی درون ملاک مرتبط با خود هستند.

سؤال ۳: مدل رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی دولتی کشور چیست؟

در نهایت بر مبنای نتایج مستخرج از ادبیات و مبانی نظری، تحلیل محتوای اسناد، مصاحبه‌های صورت پذیرفته، دریافت دیدگاه‌ها و نظرات اعضای گروه خبرگان در روش گروه کانونی و در نهایت بهره‌گیری از روش تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP)، برای سنجش و رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی در دانشگاه‌های دولتی از ۴ عامل، ۱۴ ملاک و ۷۸ نشانگر بهره‌گیری خواهد شد که در واقع مدل این تحقیق را تشکیل می‌دهد. در شکل ۳، مدل مفهومی نهایی تحقیق که از گام‌ها و مراحل مختلف بخش کیفی حاصل گردیده، ارائه می‌شود.

۱۰۶

شکل ۳: مدل استخراج شده از بخش کیفی تحقیق با اعمال ضرایب وزنی AHP
(سنجدش رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌های دولتی ایران)

بحث و نتیجه‌گیری

امروزه ما می‌توانیم یک رتبه‌بندی را برای تقریباً هر نوع فعالیت انسانی پیدا کنیم. می‌توانیم از خودمان بپرسیم که چنین رتبه‌بندی دانشگاهی معنی دار است؟ بی تردید تفاوت‌های بزرگی در عملکرد دانشگاه‌ها وجود دارد. رتبه‌بندی، عملکرد دانشگاه را در مقایسه با دیگران نشان می‌دهد.

در سال‌های شکل گیری رتبه‌بندی، دانشگاه‌ها تمایل داشتند تلاش خود را نقد کنند. در سال‌های اخیر رتبه‌بندی طولانی‌تر، پیشرفته‌تر، تحلیلی‌تر و جهانی‌تر شده است. با گذشت زمان، روشن شد که دانشگاه‌های رتبه‌بندی شده نه تنها برای بقا و ماندن در این حوزه حضور دارند، بلکه تلاش دارند که در سیاست و عمل دانشگاه هم مقاوم و هم پرقدرت و با نفوذ باشند. (فولز و دیگران، ۲۰۱۶)

دانشگاه‌ها به لحاظ استراتژیک موقعیتی را که توسط رتبه‌بندی تعیین شده‌اند، برای شکل دادن و تعریف هویت نهادی استفاده می‌کنند. در حالی که اختلاف‌نظرها در مورد

داده، روش‌شناسی و تفسیرها زیاد هستند، بسیاری از ناظران بر این باورند که رتبه‌بندی دانشگاه‌های جهانی، دانشجویان و دانشگاهیان را با گزینه‌ها و فرصت‌های بیشتر مواجه می‌سازد و وجود این رتبه‌بندی‌ها رقابت را در سراسر جهان افزایش داده است به طوری که دانشآموزان، دانشگاه‌ها و سازمان‌های دولتی آنها را معنی دار می‌دانند و بنابراین بر نظرات، تصمیم‌ها و اقدامات آنها تأثیر می‌گذارد. (فرانکن^۱ و دیگران، ۲۰۱۷)

آنچه در نتایج نظام‌های رتبه‌بندی مشهود و قابل ذکر است انجام رتبه‌بندی دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی به صورت عام و عدم توجه به رتبه‌بندی به صورت خاص با استفاده از گروه‌های آموزشی است. «گروه‌های آموزشی» به عنوان کوچک‌ترین بخش دانشگاهی و بارزترین بخش در ساختار تشکیلاتی دانشگاه‌ها هستند که موفقیت، پیشرفت و کارایی دانشگاه‌ها به عملکرد آنها وابسته است و عملکرد اثربخش در سطح گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها اصلی ترین عامل بهبود کارایی دانشگاه‌ها و نظام آموزش عالی است. همچنین با توجه به تجانس و ارتباط نزدیک‌تر گروه‌های آموزشی به لحظه ماموریت، رسالت، اهداف و... ضروری است که رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی نیز شکل بگیرد. از طریق شکل گیری صحیح و اصولی رتبه‌بندی براساس گروه‌های آموزشی و تجزیه و تحلیل کارکرد کوچک‌ترین واحد سازمانی دانشگاه، می‌توان گفت که گروه‌های آموزشی ضعیف دیگر نمی‌توانند در پشت گروه‌های آموزشی قوی در دانشکده و دانشگاه پنهان شوند و به نوعی عدالت و رقابت در سطح گروه‌های آموزشی، دانشکده‌ها و دانشگاه‌های کشور به وجود خواهد آمد.

به نظر می‌رسد که رتبه‌بندی براساس گروه آموزشی به واقعیت نیز نزدیک‌تر بوده و این امکان را به ذی‌نفعان، کارفرمایان، والدین و... می‌دهد که به صورت ملموس‌تر و شفاف‌تر رتبه و وضعیت گروه آموزشی را در هر دانشگاهی مشاهده نموده و نسبت به انتخاب آن گروه آموزشی اقدام نمایند. همچنین جامعیت، یکپارچگی و تنوع شاخص‌ها بر مبنای تمام مراحل طی شده در دانشگاه جزء نقاط قوت این پژوهش است.

این پژوهش بر آن بود تا ضمن شناسایی شاخص‌های رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی، مدل رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌های دولتی کشور را براساس معیارها و عامل‌های مختلف به صورت جامع طراحی نماید. در این پژوهش یک گروه آموزشی به عنوان یک سیستم در نظر گرفته شد که دارای عناصر چهارگانه درونداد، فرآیند، برونداد و پیامد است

1. Frenken

و می‌توان گفت تمام عناصر، بخش‌ها و مراحل نظام آموزش عالی در آن دیده شده است. درونداد: این عنصر به عنوان یکی از عامل‌های اصلی مدل است و دارای ۴ ملاک اصلی، اعضای هیئت علمی، پذیرفته شدگان، فضای کالبدی، امکانات و تجهیزات و مدیریت و راهبری است که مجموعاً براساس ۲۶ نشانگر ارزیابی می‌شود.

فرآیند: عنصر دوم هر سیستمی فرآیند است که عبارت است از عملی که بر روی دروندادها صورت می‌گیرد تا تبدیل به خروجی‌های قابل استفاده و مطلوب باشند. بنابراین یکی از اساسی‌ترین عناصر سیستم، عنصر فرآیند است که در این مدل دارای ۳ ملاک اصلی یاددهی یادگیری، به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات و ارزشسیابی پیشرفت تحصیلی با ۱۶ نشانگر مرتبط است.

برونداد: عنصر دیگر این مدل عامل برونداد است که این عامل نیز دارای ۴ ملاک اصلی انتشار مقاله و کتاب، انجام طرح‌های پژوهشی، ثبت اختراع، کسب جوایز و عضویت در مجتمع علمی و ملاک زمان تحصیل و معدل دانش‌آموختگان که با ۲۶ نشانگر مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

پیامد: یکی دیگر از عناصر اصلی سیستم و به تبع آن مدل رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی عنصر پیامد است. این عنصر نیز براساس ۱۰ نشانگر در ۳ ملاک اصلی ادامه تحصیل دانش‌آموختگان، استغال و کارآفرینی دانش‌آموختگان و اثرباری علمی و تخصصی مورد ارزیابی و سنجش قرار می‌گیرد.

در این پژوهش با نگاهی به کاستی‌های موجود در نظام‌های رتبه‌بندی اقدام به تدوین مدل رتبه‌بندی براساس گروه‌های آموزشی شده است که مهم‌ترین دستاوردهای آن عبارت‌اند از:

- توجه به گروه‌های آموزشی به عنوان کوچک‌ترین واحد آموزشی و همچنین توجه به رقابت در بین گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها

- شاخص‌سازی به طور جامع و یکپارچه برای تمام مراحل طی شده در آموزش عالی شامل درونداد، فرایند، برونداد و پیامد و همچنین گسترده بودن سطح تحقیق در سطح ملی

- شناسایی عامل‌ها و شاخص‌های موثر بر رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی

- فراهم شدن امکان شناسایی و انتخاب گروه‌های آموزشی با کیفیت مطلوب از طرف

ذی‌نفعان، کارفرمایان، والدین و ...

- جامعیت این تحقیق به گونه‌ای است که علاوه بر اینکه نتایج سایر تحقیقات را تحت

پوشش قرار داده و در مدل گنجانده است سایر عامل‌هایی که در سایر تحقیقات موجود نبوده را نیز در مدل نهایی تحقیق ارائه نموده است.

در نهایت اینکه در مدل رتبه‌بندی ارائه شده در این پژوهش، در مجموع ۴ عامل، ۱۴ ملاک و ۷۸ نشانگر موثر بر رتبه یک گروه آموزشی شناسایی و مورد سنجش قرار می‌گیرند که در قالب مدل شکل ۳ ارائه شده است. این گستردنگی عامل‌ها، ملاک‌ها و نشانگرهای حاکی از توجه به تمام ابعاد، حوزه‌ها و مراحل طی شده در نظام آموزش عالی می‌باشد و همچنین نشان‌دهنده این واقعیت خواهد بود که جامعیت، یکپارچگی و تنوع عناصر مدل ارائه شده، امکان نقص اجرایی آن را به پایین‌ترین حد رسانیده است.

آنچه در اهمیت مدل طراحی شده در این مقاله قابل ذکر است اینکه این مدل در زمینه گسترده‌ای از مطالبات مدرن برای پاسخگویی، شفافیت، کارآیی و اقدامات اجتماعی طراحی شده است و در آینده می‌تواند به عنوان پایه‌ای برای ارزیابی عملکرد افراد و سازمان‌ها مورد استفاده قرار گیرد.

منابع

۱. حسینی، مریم. (۱۳۹۴). *معرفی روش کانونی و کاربرد آن در تحقیقات*. تهران: انتشارات و اطلاع رسانی مرکز پژوهش و سنجش افکار.
۲. سرمهد، زهره؛ عباس بازرگان و الهه حجازی. (۱۳۹۳). *روش‌های تحقیق در علوم رفتاری*. تهران: انتشارات آگه. چاپ بیست و هفتم.
۳. سلیمی، قاسم؛ رضا آذین و شهاب کسکه. (۱۳۸۷). ارزیابی کیفیت در دانشگاه: کاربرد ارزیابی درونی در برنامه‌های توسعه دانشگاهی. *مجموعه مقاله‌های همايش ملی نظارت و ارزیابی آموزش عالی*. جلد اول. تهران: انتشارات انجمن آموزش عالی ایران.
۴. شورای عالی انقلاب فرهنگی. (۱۳۸۹). *نقشه جامع علمی کشور*. تهران: شورای عالی انقلاب فرهنگی.
۵. صادقی، فاطمه؛ مریم زمانی فر و فرانک مختاریان. (۱۳۸۹). نقش ارزیابی درونی در آموزش از راه دور: مورد دانشگاه پیام نور. *مجموعه مقالات چهارمین همايش ارزیابی درونی کیفیت در نظام دانشگاهی*. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۶. صفری فارفار، رحیم. (۱۳۹۱). *سطح‌بندی و درجه‌بندی دانشگاه‌ها و مؤسسات غیردولتی غیرانتفاعی*. مرکز نظارت و ارزیابی آموزش عالی.
۷. صفری فارفار، رحیم؛ محمود ابوالقاسمی؛ مقصود فراتخواه و عبدالرحیم نوہابراهیم. (۱۳۹۷). طراحی چارچوب مفهومی برای رتبه‌بندی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌های دولتی ایران. *فصلنامه مطالعات اندازه گیری و ارزشیابی آموزشی*. شماره ۲۱.
۸. علیمحمدی، داریوش. (۱۳۹۱). مقایسه و ارزیابی نظام‌های رتبه‌بندی دانشگاه‌ها. // www.lisna.ir/away
۹. فراتخواه، مقصود. (۱۳۸۵). تدوین و ارائه مدلی برای ارزیابی کیفیت و اعتبار بخشی آموزش عالی ایران براساس تجارت جهانی و ایرانی. پایان‌نامه دکتری. گروه علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی.
۱۰. فراتخواه، مقصود. (۱۳۸۷). *طراحی نظام ارزیابی در دانشگاه*. تهران: مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی.
۱۱. فراتخواه، مقصود. (۱۳۹۵). *شاخص‌های آموزش عالی*. تهران: مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی.
۱۲. قائدی، محمدرضا و علیرضا گلشنی. (۱۳۹۵). *روش تحلیل محتوا، از کمی گرایی تا کیفی گرایی*. مجله روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسی. شماره ۲۳.
۱۳. محمودی، سهراب؛ اسدالله زمانی‌پور؛ مهدی جهانی و فرید مرادی‌نژاد. (۱۳۸۹). ارزیابی درونی گروه‌های آموزشی دانشگاه بیرجند: مطالعه موردی گروه زراعت و اصلاح نباتات. *مجموعه*

۱۱۰

- مقالات چهارمین همایش ارزیابی درونی کیفیت در نظام دانشگاهی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۱۴. منصور، جهانگیر. (۱۳۹۱). قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۰-۱۳۹۴). تهران: انتشارات نشر دوران.
15. Fowles, J.; H. G. Frederickson. & J. G. S. Koppell. (2016). University Rankings: Evidence and a Conceptual Framework. *Public Administration Review*. 76(5).
16. Frenken, K.; G. J. Heimeriks & J. Hoekman. (2017). What Drives University Research Performance? An analysis using the CWTS Leiden Ranking Data. *Journal of Informetrics*. 11(3).
17. Gokgoz, F. & M. E. Atmaca. (2016). Ranking Turkish Universities Based on Performance Evaluation via DEMATEL-AHP Approach. *Handbook of Research on Managerial Solutions in Non-Profit Organizations*.
18. Moed, H. F. (2017). A Critical Comparative Analysis of Five World University Rankings. *Scientometrics*. Vol. 110. Issue 2.
19. Morgan, D. L. (1988). *Focus Groups as Qualitative Research*. London: Sage
20. Morgan, D. L. & R. A. Kreuger. (1993). 'When to Use Focus Groups and Why' in Morgan D. L. (Ed.) *Successful Focus Groups*. London: Sage.
21. Piro, F. N. & G. Sivertsen. (2016). How Can Differences in International University Rankings be Explained?. *Scientometrics*. 109(3).
22. Ramezan Ghorbani, N.; Y. Fakour & S. A. Nojoumi. (2017). The Increasing Trend in Global Ranking of Websites of Iranian Medical Universities During January 2012-2015. *Iranian Journal of Public Health*. 46(8).
23. Soh, K. (2017). The Seven Deadly Sins of World University Ranking: a Summary from Several Papers. *Journal of Higher Education Policy and Management*. 39(1).
24. Zarco, C.; S. Del-Barrio-García & O. Cordón. (2016). A Proposal of Rankings of Spanish Universities in Social Networking Sites. *Profesional de la Informacion*. 25(4).